

Egyetlen veréb sem eshet le a földre az ? tudta nélkül

David Wilkerson August 21, 2006

Mostanában az egész világ retteg a terror elszabadulása és a Földet ér? különböz? szerencsétlenségek, csapások miatt. Mindennap arra ébredünk, hogy ismét valamilyen szörny?ség történt. Egyes megfigyel?k szerint a III. Világháború kibontakozásának vagyunk a tanúi.

El?söz? terroristák robbantottak fel vonatokat Spanyolországban, majd tömegek haltak szörnyet az indiai vonatszerencsétlenségekben. Pakisztánban pusztító földrengések ráztak meg egész városokat, ezreket fosztva meg otthonaiktól, éhez?ket és sebesülteket hagyva maguk után. A Távols Keleten még mindig oly sokan szenvednek a tsunami következményei miatt.

Aztán döbbenetes katasztrófák következtek be Amerikában is. El?söz? rekordokat megdönt? hurrikánok söpörtek át Floridán, majd ezután következett a Katrina hurrikán tombolása. Amerika ámulva figyelte, amint egyik legnagyobb világvárosi környékét majdnem a földdel tette egyenl?vé ez a katasztrófa. Az öböl több partmenti városa is veszélybe került. Az elmúlt hetekben súlyos t?zvész súlytotta a deli és nyugati államokat, több ezer holdnyi terület borult lángba Texasban, Oklahomában és Kaliforniában.

Történelmünk során sohasem volt még ennyi pusztító erej? t?zvész és dühöng? hurrikán. Ez a felbolydulás azonban nem csak ezt a földrészt érinti. Világszerte d?lnek meg a h?mérsékleti rekordok, amelyek hatalmas áradásokat, es?zéseket és hurrikánokat okoznak.

Most pedig azért retteg a világ, mert figyelni, amint egy ?rült észak-kóreai diktátor rakétákat lövöldöz.

II. Kim Jong azzal verseng, hogy legalább hét nukleáris robbanófejet legyártson, miközben engedi, hogy szenved?, elnyomott népe halálra éhezzen. A világ vezet?i tehetetlenül állnak és nem tudják, hogyan téríthetnék el ezt a tébolyodott embert attól, hogy ne jelentsen fenyegetést más népek számára.

Ezalatt a hatalom egy másik elmebeteg, ördögt?l megszállott diktátor kezében van Iránban is. Egy újabb nemzet, amely atombombák el?állításával foglalkozik. Ez a diktátor és örült mullahjai azzal dicsekszenek, hogy le fogják rombolni Izráelt és annak teljes népét eltörlik a föld színér?l. Közben a világ többi részét azzal fenyegetik, hogy ne merjenek beavatkozni nukleáris terveikbe. Ha valaki mégis megpróbálja, azoknál teljes mértékben leállítják az olajszállítást.

A legújabb hírek szerint Izráel megtorlást indított Gáza és Libanon ellen. A konfliktus egyre kiterjedtebb, mindkét fél rakétákkal támadja a másikat, tucatnyi civil áldozatot követelve ezzel. Az egész világ lélegzetvisszafojtva figyelni a híreket és retteg egy kiterjedt közel-keleti háború kialakulásától.

Az izráeli vezet?k világosan kijelentették, hogy nem hajlandóak tolerálni Irán nukleáris fenyegetéseit. Egyetlen reményük talán az, hogy minden iráni atombázist lebombáznak. A világ hatalmak t?zszünetet szorgalmaznak, de valószínűleg ez igen rövid élet? lesz, mint ahogy Izráel történelmében 1948 óta minden hasonló konfliktus esetében történt. Szinte elkerülhetetlennek t?nik a Közel Kelet lángba borulása.

Miközben ezek a félelmetes események – háborúk, terrorizmus, természeti katasztrófák, nukleáris fenyegetések - vesznek körbe bennünket minden oldalról, egy másik baljós veszély is leselkedik az emberiségre. A tudósok, a

világ minden részén izgalommal figyelik az ázsiai madárinfluenzát. Arra figyelmeztetnek, hogy ha ennek a halálos vírusnak a mutációja áterjed az emberekre, akkor világméretű járványt okozhat. (Amikor ezt a levelet írom, már körülbelül 15 ember meghalt ebben a betegségben.) A szakemberek szerint egy ilyen mutáció a világ lakosságának az ötödét eltörölheti a föld színéről. Több, mint egy milliárd ember halhatna meg. A világ szemében úgy tűnik, hogy senki sem tartja kézben a dolgokat.

A hitetlenek meg vannak győződve arról, hogy nincs megoldás, minden halad a káosz felé, mert nincs "elrelatív kormányzás". Isten népe azonban másképp vélekedik. Tudjuk, hogy nincs okunk a félelemre, mert a Biblia újra és újra emlékeztet bennünket arra, hogy az Úr mindent kézben tart. Semmi sem történhet a világon az ? tudta és irányítása nélkül.

A zsoltáros ezt írja: "Mert az Úré a királyi hatalom, ? uralkodik a népeken" (Zsolt 22:29). Hasonlóképpen, Ézsaiás próféta is ezt hirdeti: "Jöjjetek ide, népek, halljátok, figyeljétek, nemzetek! Hallja meg a föld és ami rajta él" (Ézsaiás 34:1). Azt mondta: "Figyeljétek népek, fordítsátok felém a fületeket! Valami fontosat szeretnék elmondani nektek a világ Teremtőjéről!"

Ézsaiás megállapítja, hogy amikor Isten haragra gerjed a népek és seregeik ellen, akkor maga az Úr mérsárolja le őket. "A népek olyanok ellette, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn... A népek mind semmik ellette, pusztaság semmiségnek tartja őket... Az, aki (Isten) ott trónol a föld pereme fölött, melynek lakói csak sáskáknak tűnnek... Kihez hasonlíthatnátok engem?" (Ézsaiás 40:15, 17, 22, 25)

Ézsaiás ezután Isten népéhez szól, akik leverték és zaklatottak a világban zajló események miatt. Így vigasztal: "Tekintsetek fel az égre, nézzétek a dicsőséges mennyboltot. Lássátok meg a milliányi csillagot. Istened teremtette őket és nevet is adott valamennyinek. Nem vagytok ti értékesebb számára ezeknél a csillagoknál? Így tehát, ne féljétek."

Tudnunk kell, hogy a mennyben van egy térkép, egy terv, amelyben Atyánk körvonalazta a történelem menetét. Kezdték fogva tudja a dolgok kimenetelét. Miközben ez a terv kibontakozik, fel kell tenni magunknak a következő kérdést, különösen az ilyen zavaros időszakokban, mint a mostani: "Hova figyel az Úr ilyenkor?" Isten figyelme nem a világ bálvány-isteneire, diktátoraira vagy azok fenyegetéseire irányul.

A Szentírás biztosít bennünket arról, hogy ezeknek a vadembereknek a bombái, hadseregei és hatalma eltörpülnek az Úr szemében. Nevet rajtuk, mintha porszemek lennének, amelyet hamarosan el fog fújni. Figyeljük meg Ézsaiás szavait a 40:23-24-ben: "Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld birtáit megsemmisíti. Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, ? csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a polyvát."

Ézsaiás azt mondja nekünk: "Alighogy elültették ezeket a magokat és gyökeret vertek Isten máris elfújja őket és elszáradnak. A gonosz világi uralkodókat elragadja a szélvész és elsöpri őket, mint a polyvát. Isten megfosztja őket mindentől."

Saját életem során is láthattam, amint ilyen zsarnokokat elfúj Isten, mint a polyvát. Emlékszem, amikor édesapámmal utaztam az autóban és a rádióban a zenét félbeszakította a döbbenetes bejelentés: "A japánok lebombázták Pearl Harbor-t. A tengeri flotta nagyobb része megsemmisült, több száz ember vesztette életét."

Édesapám azt gondolta: "Eljött hát. Itt a vég, ahogy azt meg is prófétaáltuk." Egyetlen éjszaka leforgása alatt megváltozott az amerikai táj, még a mi kis Pennsylvániai városkánk is. A kötelező elsötítések és vészjelző szirénák a mindennapi életünk részévé váltak. Szörnyű időszak volt ez, amikor a háború egyre jobban kiteljesedett az egész világon.

Röviddel ezután a Távol Kelet is lángokban állt a Csendes-óceáni szigetekig. Katonák százezrei haltak meg könyörtelen csatákban és fogolytáborokban. Ezalatt Hitler, egy ?rült, démoni-megszállott diktátor pusztította a népeket a föld másik oldalán. Megállíthatatlannak tűnt, amint sorra hódította meg és kebelezte be az európai országokat. Amikor a náci sereg bombázni kezdte az erzs Nagy Britanniát, az egész világ rettegni kezdett. Démonizált elmeállapotában elrendelte, hogy az összes európai zsidót gyűjtsék össze, börtönözzék be, majd milliókat küldött gázkamrákba és hamvasztott el.

Oroszországban egy másik tébolyodott diktátor kezdte szisztematikusan legyilkolni saját honfitársait. Sztálin egy szadista ?rült volt, de a kommunizmus óriási hatalommá vált vasakarata és uralma alatt.

Majd egy napon bejelentésre került az emberiség számára talán legfélelmetesebb hír: atombombát dobtak le két japán városra. Hiroshima és Nagaszaki legnagyobb része egy szempillantás alatt megsemmisült, amikor az A-bomba becsapódott és sok-sok ember életét követelte. Ekkor az egész világ érzékelte, hogy valami iszonyatos dolog indult el a földön.

Rövidesen ezután, a japán diktátor, Hirohito egy hajó fedélvezén állt, fejét szégyenkezve lehajtotta, majd aláírta a megadásról szóló dokumentumokat. Ezalatt Európában a Szövetségesek körülzárták Hitlert, aki egy lángoló földalatti bunkerben öngyilkosságot követett el. Amikor rátaláltak a maradványaira, a hamun kívül szinte semmi sem maradt meg belőle. Oroszországban Sztálint szintén nagyon szerencsétlen halál érte.

Ma a világ egy másik dénomizált diktátort, Saddam Husseint figyeli, akit a szél elfúj, mint a polyvát. Az az ember, aki egykor saját népét és az egész arab régiót fenyegette, ma börtönben ülve várja az ítéletet. Valószínűleg rövidesen sor kerül a kivégzésére.

Hogyan tekintünk ezekre a zsarnok, elvetemült vezetőkre, akik pánikhangulatot teremtettek az egész világon?

A Szentírás szemüvegén át kell látnunk őket és akkor megértjük ezeknek a szavaknak az igazságát: “Az Úr elfújja őket és elragadja őket a szélvész.”

Jézus elmondja nekünk, hogy mit kell tennünk akkor, amikor látjuk, hogy megbolydul az egész világ:

“És akkor jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban. Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az eget tartó éri megrendülnek.

És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.” (Lukács 21:25-28)

Figyeljéte meg, hogy Krisztus ezt mondja: “Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel fejeteke.” Ez arra utal, hogy az események rosszabbra fordulnak és intenzívebbé válnak. Ezért, itt az ideje, hogy felkészítsük a szívünket – közeledjünk az Úrhoz – és gyökerezzünk meg a Tőle kapott reménységben. Hitünket láncoljuk hozzá az Igéhez és növekedjünk a rendíthetetlen bizalomban.

Milyen hitre kell ráállnunk? Arra a hitre, hogy az ördög nem árthat nekünk. A legzörösebb hírek sem árthatnak nekünk. Minden démonizált diktátort el fog fújni az Úr, mint a polyvát és meg fogjuk látni Krisztust, amint dicsőségben eljön. Ez teszi lehetővé, hogy a legborzalmasabb körülmények között is elmondhassuk: “Akár élek, akár halok, az Úré vagyok. Mindenható és szuverén Úr bármi is történik.”
Hova figyel az Úr most, miközben az egész világ háborog?

Mi a legfontosabb dolog az Úr számára ebben a helyzetben? Talán a Közel Kelet eseményeire figyel? Nem. A Biblia azt mondja, hogy Isten szeme az ? gyermekein van: “De az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.” (Zsolt 33:18)

Istenünk figyelmét semmilyen mozgás nem kerüli el, ami a földön történik. Mindazonáltal, szeme elsősorban gyermekei jólétére ügyel. Figyeli Krisztus teste tagjainak fájdalmait és szükségéit. Bármilyen szenvedésben legyen is részünk, ? törődik velünk.

Ezt Jézus szavai is alátámasztják: “Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában” (Máté 10:28). Isten figyelme még a legnagyobb világháborúk középső közepén sem a zsarnokokra irányul, hanem az ? gyermekei életének körülményeire, legapróbb részleteire.

Krisztus így szól a következő versben: “Ugye a verébnek párja egy fillér, és egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudtán kívül? (10:29). Krisztus korában a veréb a szegények eledele volt, egy fillérért adták párját. Az utcákon gyakran lehetett látni, amint madarászok elejtett verebekkel teli kosarakat cipeltek. Jézus mégis ezt mondta: “Egyetlen ilyen kicsi teremtmény sem hullhat el Atyátok tudta nélkül.”

William Barclay, bibliamagyarázó szerint Jézus “leesik” szava ebben az igeversben többet jelent, mint pusztán egy madár elhullását, halálát. Arámul azt jelenti, hogy “földet ér”, vagyis a “leesés” szó a megsebzett kismadár minden egyes mozzanatát felöleli.

Krisztus lényegében azt mondja nekünk: "Atyátok nem csak akkor figyeli a madarat, amikor az elpusztul, hanem amikor földet ér. Amikor egy kisveréb repülni tanul, akkor leesik a fészekből és elkezd a földön ugrálni. Isten minden kicsi erőfeszítését látja, életének legapróbb részletével is törődik."

Jézus mindehhez még a következőt is hozzáteszi: "Ne féljete tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok" (10:31). Sőt, tovább folytatja: "Nektek pedig még a hajatok szálai is mind számon vannak tartva" (10:30). Aki tehát a csillagokat alkotta és megszámlálta, aki a Római Birodalom minden mozzanatát figyelte, aki a bolygókat pályájukon tartja, az, aki a te életedet is őrzi. Jézus ezt kérdeze: "Nem vagytok-e sokkal értékesebbek számára?"

Krisztus csodálatos szavai ellenére sok keresztény mégis kételkedik abban, hogy Isten törődik velük a nehéz és válságos időkben.

Ézsaiás így kiáltott: "Miért mondd ezt, Jákob, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé" (Ézsaiás 40:27). Isten népe ilyen vádakkal fordult felé: "Az Úr nem veszi észre szükségem. Nem válaszol imáimra. Úgy történik, hogy Isten elfordította tőlem arcát megpróbáltatásaim közepette."

Úgy gondolom, hogy ugyanez a kiáltás fakad fel sok fájdalommal küszködő keresztény szívéből. Sok olyan levél érkezik szervezetünkhöz, amelyben drága hívő testvérek írnak megdöbbentő megpróbáltatásaikról és szenvedéseikről. Hadd osszak meg veletek egy történetet egy istenfélő lelkipásztorról, aki olyan hihetetlenül fájdalmas próbákon esett át, melyet szinte lehetetlen ép ésszel elviselni.

A történet néhány évvel ezelőt kezdődött, amikor a lelkész lefektette 5 hónapos unokáját maga mellé az ágyba. Feleségével együtt vigyáztak a kisbabára, mivel lányuknak dolgoznia kellett. A kisfiú makc egészséges volt, volt nagypapája szeme fénye. Néhány órával később a lelkész arra ébredt, hogy unokája holtan fekszik mellette. A gyermek hirtelen csecsemőhalálban vesztette életét.

A lelkész lánya – a meghalt kisbaba édesanyja – képtelen volt megbírkózni fia elvesztése miatti gyászával. Egy évvel később öngyilkosságot kísérelt meg: kábítószer túladagolással. A kísérlet nem sikerült, túlélte, de sajnos komoly agykárosodáshoz vezetett. A lelkész és felesége most teljes időben ápolják lányukat, a nap 24 órájában gondoskodásukra szorul.

Körülbelül egy újabb év elteltével, a lelkész fiát két rendbeli gyilkosság vádjával vették őrizetbe. Az egyik áldozat az a kábítószerügynök volt, aki a fiatalember nővérét ellátta a drogokkal. Ez a fiú most börtönben ül, várja a tárgyalást, amelyen akár halálbüntetést is kiszabhatnak rá.

Ahogy ezek az elképesztő megpróbáltatások egyre tornyosodtak, a lelkész elérkezett egy mély krízishez a Karácsony előtti héten. Addigra már olyan fájdalom járta át, hogy visszavonult dolgozószobájába és keserves sírásra fakadt, miközben elhunyt unokája fényképét markolta.

A történet nem ér véget itt, most azonban mégis megszakítom, hogy jobban rámutathassak Isten szolgájának szinte elviselhetetlen szenvedésére.

Próbáld meg elképzelni ezt az embert, akit annyira átjár a fájdalom, hogy már csak sírni tud.

El sem tudom képzelni, hogy min mehetett át ez a lelkész. Elvesztette szeretett unokáját, lánya agykárosodást szenvedett, fia pedig a börtönben várja a halálos ítéletet. Csak arra tudott már gondolni, hogy: "Uram, ez a fájdalom már túl sok nekem. Nem tudom, hogyan menjek tovább."

Azt kérdezem tőled: Hova irányult Isten figyelme ebben a pillanatban? Talán mással foglalatzkodott, egy megkerült világ gondjait próbálta rendbe tenni? Esetleg a félelemkeltség eseményekkel volt elfoglalva? Vagy talán lehetetlennek tartod, hogy Isten mégis ennek az igaz embernek a szenvedéseire és zavarodottságára figyelt? A zsoltáros megadja a választ: "Az Úr szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat" (Zsolt 34:16).

Képzeld el egy pillanatra egy fát, amely a lelkész dolgozószobájának ablaka előtt áll. Ezen a fán van egy madárfészek, ahol egy kisveréb próbálgatja a szárnyait, repülni tanul. Isten észreveszi, amikor ez a kisveréb kiugrik a fészekből és leesik a földre.

Ha kinéznél az ablakon és látnád ezt, mondd meg nekem: hogyan tudod elképzelni akkor, hogy Isten nem figyel ennek a drága, síró embernek a fájdalmára? Hogyan hiheted azt, hogy Istent nem érinti meg az ő szenvedése?

Hogyan hiheted azt, hogy Isten nem látta minden egyes könnyét és nem készíti a kiutat szolgálja szabadítására? Hadd fejezzem akkor most be ennek a szenved? embernek a történetét.

A lelkes a következ?ket írta: “?szintén elmondhatom, hogy azon a napon Jézus maga lépett be az irodámba és ült le az íróasztalom mellé. Az Úr szeretetteljesen tudomásomra hozta, hogy két választásom van: Az egyik az, hogy feladom a harcot és kiszállok a ringb?l. Ha ezt teszem, akkor minden barátomnak elmondhatom, hogy miért adtam fel és valószínűleg meg is fognak érteni. Szabadon dönthetek, Jézus is meg fog érteni és továbbra is szeretni fog.

Majd azt mondta, hogy a másik lehetőség az, hogy bátorságot merítek és szembenézek a jövővel, mert még nem fejezte be a munkát bennem. Ez a két választási lehetőség volt el?ttem. Mindez nem kíméletlenség volt az Úr részér?l. Egyszer?en ez és csakis ez a két út létezett.

Úgy döntöttem, hogy felkelek és tovább megyek. Miel?tt kimentem a dolgozószobámból, betettem az unokám fényképét a fiókba. Most már majdnem egy éve ott van. Harcaim még nem értek véget, mégis tudom, hogy az ? keze ?riz engem. Fájdalmaim között meglátogatott és bátorságot adott, hogy tovább tudjak menni. Minden további próba ellenére az ? Igéjének erejében bízom.”

Szeretteim, ez az ember úgy tapasztalta meg Isten szeretetét, ahogy még soha egész addigi életében. Jézusra bízta minden fájdalmát, gyászát és aggodalmát és egész életét az ? kezébe tette.

Meg vagyok gy?z?dve róla, hogy a megpróbáltatásokban leggyakrabban szeretetre van szükségünk, nem pedig válaszokra. A válaszokkal nem megyünk sokra, amikor valakit teljesen elborít a fájdalom. Atyánk útmutató szeretete és testvéreink szeret? érintése az, amely válaszként szolgál a legnehezebb id?kben is. Nem kell méregetni hitünket ezekben az id?kben, mert lehet, hogy nem sok maradt bel?le. De kitekinthetünk az ablakon, hogy láthassunk egy verebet és emlékezhessünk arra, hogy mi vagyunk Isten szeretetének a középpontja. Azokban az id?kban élünk, amelyek eljövételére Jézus el?re figyelmeztetett bennünket.

Krisztus úgy beszélt az utolsó napokról, mint félelmetes és rettegett id?szakról:

“ Az emberek megdermednek a félelemt?l és annak sejtését?l, ami az egész földre vár... kétségbeesnek a népek tanácsstalanságukban” (Lukács 21:26, 25).

Mit adott Jézus, hogy felkészítsen minket ezekre a sz?ny?ségekre? Mi volt az ellenszere az eljövend? félelemre?

Azt a képet festi le el?ttünk, amint az Atya figyel a verebeket, vagy megszámlolja a hajunk szárait. Ezek a példák még jelent?ségtebbek, ha megvizsgáljuk azt a kontextust, amelyben ezek elhangzottak Jézus szájából.

Akkor osztotta meg ezeket a gondolatokat tizenkét tanítványával, amikor elküldte ?ket, hogy evangélizáljanak Izráel városaiban. Felruházta ?ket hatalommal, hogy démonokat ?zzenek és mindenféle betegséget meggyógyítsanak. Képzeljétek el, hogy milyen izgalmas pillanat lehetett ez a tanítványok számára. Hatalmat kaptak arra, hogy csodákat tegyenek! Ezután következett Mesterük fenyeget? figyelmeztetése:

“Nem lesz pénzetek. Nem lesz otthonotok, még tet? sem, ahová fejeteket lehajthatnátok. Eretneknek és ördöginek fognak nevezni benneteket. Megvernek a zsinagógákban, bírók elé hurcolnak és börtönbe vetnek. Gy?löltek és megvetettek lesztek, elárulnak és üldözni fognak titeket. Menekülnotok kell városról-városra, hogy elkerüljétek a megkövezést.”

Most képzeljétek el, amint ezek az emberek tágra nyílt szemmel hallgatják Jézust. Biztosan fojtogatta ?ket a félelem. El tudom képzelni, amit így gondolkoztak: “Milyen szolgálat ez? Ilyen jövő vár rám? Ezek a legszívárbab kilátások az életre, amit valaha hallottam.”

Mégis, ugyanezen a helyen, Jézus háromszor is elmondja szeretett barátainak: “Ne féljétek!” (Máté 10:26, 28, 31) S?t a félelem ellenszerét is odaadja nekik: “Atyátok szeme mindig ügyel a verébre. Mennyivel inkább vigyáz akkor rátok, akik szeretett gyermekei vagytok?” (lásd 10:29)

Drága megszentelt testvérem, íme egy olyan mély igazság, amelyet a legnehezebb id?kben is megragadhatunk. Jézus ezt mondja: “Amikor a kétségek elárasztanak, amikor a józan ész véget ér és senki sem látja, hogy min mész keresztül, akkor így találhaszt nyugalmat és meger?sítést.

Nézd meg a kismadarakat az ablakodból! Simítsd végig kezedd a hajadat! Majd emlékezz arra, amit mondtam: ezek a kicsiny teremtmények is óriási értéket képviselnek Atyád számára! Hajad szálai emlékeztessenek arra, hogy mennyivel értékesebb vagy te Atyád szemében! Szeme mindig ügyel rád. ?, aki minden mozdulatod látja és hallja, nagyon közel van hozzád.”

Így gondoskodik rólunk mennyei Atyánk a nehéz id?szakokban. Életünknek minden apró részletét ismeri, legyen szó családunkról, házunkról, pénzügyeinkr?! vagy házasságunkról, ? minden területtel tör?dik. Nem kell félnünk! Megígérte, hogy elkészíti a szabadulás útját!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1372/>